

Avrupa
Birliđi **sivil
düşün**

Bu çeviri, Avrupa Birliđi finansal desteği ile üretilmiştir. Çevirinin içeriğinden yalnızca çeviren sorumlu olup, hiçbir biçimde Avrupa Birliđi'nin görüşlerini yansıttığı şekilde yorumlanamaz.

Ekonomik Eşitsizlik Algıları ve Yeniden Dağıtım Destek: Varoluşsal ve Ütopyacı Standartların Rolü*

Efraín García-Sánchez - Guillermo B. Willis - Rosa Rodríguez-Bailón - Jorge Palacio Sañudo - Jean David Polo - Erico Rentería Pérez

Özet

Daha büyük ekonomik eşitsizlik algısının daha yüksek yeniden dağıtım talebiyle ilişkili olduğu iddia edilmektedir. Bununla birlikte, bazı araştırmacılar söz konusu ilişkinin lehinde, bazıları aleyhinde kanıtlar sunmakla bu konuda literatürdeki bulgular karışık. Algılanan ekonomik eşitsizliğin ve sistemi meşrulaştırıcı inanışların onaylanmasının artan eşitsizliğin kabulü ile ilgili oluşunu göz önüne alarak, aralarındaki yeniden dağıtım olan destekle ilgili etkileşimi araştırdık. Bu çalışma, artan ekonomik eşitsizlik algısı ve yeniden dağıtımaya yönelik destek arasındaki ilişkiyi etkileyen bir mekanizma olarak ütopyacı standartların (olması gerekene dair ideal tahminler) rolüne ışık tutmayı amaçlamaktadır. Korelasyon verilerine (N=794) dayanarak, koşullu süreç analizi yaptık ve artan eşitsizlik algısının, ideal ekonomik eşitsizlik seviyesinin kabulü yoluyla yeniden dağıtımaya olan destek üzerinde negatif bir dolaylı etki gösterdiğini saptadık: Daha yüksek eşitsizlik algısı, artan ideal eşitsizlik seviyeleri ve dolayısıyla yeniden dağıtımaya yönelik daha düşük destekle ilgiliydi. Buna ek olarak, ekonomik sistemi meşrulaştıran inanışların algılanan ekonomik eşitsizliğin etkisini iki şekilde koşullandırdığını saptadık: Birincisi, algılanan ekonomik eşitsizlik, daha yüksek eşitsizlik kabulü ile pozitif bir ilişkiye sahipti ve bu ilişki ekonomik sistemi daha çok doğru bulanlarda daha güçlüydü; daha büyük eşitsizlik algısı ise -ancak ekonomik sistemi doğrulayıcı inançları daha düşük düzeylerde onaylayanlarda- yeniden dağıtım lehine daha yüksek destekle ilişkiliydi. Bu bulgular, daha büyük ekonomik eşitsizlik algısının daha fazla yeniden dağıtım için kendi başına bir baskıya yol açmadığına; daha ziyade sistemi doğrulayıcı ideolojiler tarafından şartlandırılmış ideal ekonomik eşitsizlik tahminleri gibi ütopyacı standartlara yol açtığına dair kanıtlar sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Varoluşsal ve ütopyacı standartlar, Algı, Ekonomik eşitsizlik, İdeoloji, Yeniden dağıtım

Giriş

2018 Dünya Eşitsizlik Raporu, ekonomik eşitsizliğin son yıllarda dünya çapında arttığını göstermektedir (Alvaredo, Chancel, Piketty, Saez ve Zucman, 2018). Artan bu eşitsizlik, bireylerin (örn. kötü sağlık, mutsuzluk ve sosyal dayanışma eksikliği; Buttrick ve Oishi, 2017) ve toplumun (örn. güvensizlik, zayıf sosyal hareketlilik ve şiddet; Wilkinson ve Pickett, 2017) refahı üzerinde olumsuz etkilere neden olmaktadır. Ekonomik eşitsizlik, servetin nispeten az sayıda insan arasında dağılmış olması şeklinde düşünüldüğünde, bu sorunla başa çıkma mekanizmalarından biri, servetin vatandaşlar arasında daha iyi dağılması -yani yeniden dağıtımçı politikaların uygulanmasıdır (Atkinson, 2015).

Yeniden dağıtım, genel olarak gelir eşitsizliğini azaltmak için vergi ve transfer politikalarının uygulanması olarak tanımlanmaktadır (Luebker, 2014). Demokratik sistemlerin ideal değerler sistemindeki sosyal politikalar için yeniden dağıtım, vatandaşların içinde buldukları toplumu nasıl yönlendireceklerine ilişkin endişelerine, ilgi alanlarına ve motivasyonlarına yönelik beklentilere cevap verebilir olmalıdır (Brooks ve Manza, 2013). Bununla birlikte, bireyler ekonomik eşitsizliğin azaltılmasını

talep etseler de (Kiatpongsan ve Norton, 2014; Norton ve Ariely, 2011), özellikle varlıklı kişiler arasında yeniden dağıtım hala popüler bir konu değildir (Bartels, 2005; Durante, Putterman ve van der Weele, 2014; Fong, 2001; Kluegel ve Smith, 1986).

Yeniden dağıtım için öncelikler, yalnızca kişisel çıkarlar veya sosyo-ekonomik koşullar tarafından değil, aynı zamanda bireylerin ekonomik kaynakların nasıl dağıtılması gerektiğine ilişkin düşünceleri üzerinden de modellenirler. Bu, adalet ve hakkaniyet standartlarının yeniden dağıtımın nasıl uygulanacağını belirlediği normatif bir modeldir (Dimick, Rueda ve Stegmüller, 2018). Bu nedenle, yeniden dağıtıma olan desteği açıklayabilecek mekanizmalardan biri, kaynakların nasıl dağıtılması gerektiğine ilişkin idealleri temsil eden ve dünyanın nasıl işlemesi gerektiğine dair düşüncelerle ilgili ütopyacı standartlardır (Shepelak ve Alwin, 1986). Dahası, bu ütopyacı standartlar, statükoyu haklı çıkarmayı amaçlayan düşüncelerden beslenirler. Esasen bireyler, adil, doğru ve uygun olduğunu düşündüklerinde yeniden dağıtımı reddedebilir ve eşitsizliği destekleyebilirler (Alesina ve Giuliano, 2009; Jasso, 2009). Bu nedenle, bireysel liyakate veya hak etmeye dayalı sistem meşrulaştırıcı inanışlarla ilgili ekonomik adalet algıları eşitsizlikleri rasyonelleştirir ve sosyal refah politikalarına verilen desteği azaltabilir (Alesina ve Giuliano, 2009; Benabou ve Tirole, 2006).

Bununla birlikte, ütopyacı standartlar aynı zamanda varoluşsal (*existential*) standartlardan, yani mevcut durumun algılanmasından da etkilenir. Başka bir deyişle, mevcut olanın algılanması, olması gerekenin standartlarını yorumlamak için bir referans noktası olarak iş görür (Kay vd., 2009; Shepelak ve Alwin, 1986). Bu, insanların mevcut gerçekliklerine dayanarak arzu edilebilir durum hakkında çıkarımlarda bulunmayı teşvik eden bir süreçtir (Friesen, Laurin, Shepherd, Gaucher ve Kay, 2018). Bu bağlamda araştırmacılar, artan ekonomik eşitsizlik algısının, yeniden dağıtımcı politikalara daha düşük destekle ilgili olan bu tür eşitsizliğin kabulündeki artışla ilişkili olduğunu göstermiştir (Castillo, 2011, 2012; Hadler, 2005; Osberg ve Smeeding, 2006; Trump, 2017; Verwiebe ve Wegener, 2000; Gimpelson ve Treisman, 2017; Ho vd., 2015).

Eşitsizlik algısındaki artışın her zaman yeniden dağıtım talebinde bir artışla ilişkili olmadığı gerçeği, bu ilişkiyi gerçekte hangi mekanizmaların koşullandığı sorusunu gündeme getirmektedir. Bu çalışmada, eşitsizlik algısı ile yeniden dağıtıma olan destek arasındaki ilişkiyi açıklayabilecek potansiyel bir mekanizma olarak ütopyacı standartların rolü incelenmiştir. Algılanan ekonomik eşitsizliğin -varoluşsal bir standart- ideal eşitsizlik düzeyleriyle -ütopyacı bir standart- pozitif bir ilişkiye sahip olduğunu ve bu nedenle insanları yeniden dağıtıma destek vermekten caydıracağını öne sürüyoruz. Ayrıca, algılanan eşitsizlik ve ideal eşitsizlik arasındaki ilişkinin de motive edici bir süreç olduğu göz önüne alındığında, ideoloji bu tür bir ilişkiyi ılımlı hale getirmektedir. Böylece, sistem meşrulaştırıcı inanışları destekleyen insanlar, ekonomik eşitsizliği kabul etmeye ve yeniden dağıtımcı politikalar talep etmeye daha az yatkın olacaktır. Artan ekonomik eşitsizlik algısının, insanları, eşitsizliği azaltmayı amaçlayan politikalara talebin artması yönünde etkileyeceğini; eşitsizliği haklı çıkarıcı ütopyacı standartların ve ideolojilerin bu ilişkiyi asgariye indireceğini savunmaktayız.

Ekonomik Eşitsizlik Algıları ve Yeniden Dağıtıma Destek

Ekonomik eşitsizlik ve yeniden dağıtım arasındaki ilişki genellikle kişisel çıkar meselesi olarak tanımlanmıştır. Bu bağlamda, Meltzer-Richard modeli, daha büyük ekonomik eşitsizliğin yeniden dağıtım için daha yüksek taleplerle ilişkili olduğunu belirtmektedir (Meltzer ve Richard, 1981). Ancak araştırmacıların bu fikre ilişkin karşıt görüşleri de bulunmaktadır. Bazı araştırmacılar eşitsizlik ve yeniden dağıtım arasında pozitif bir ilişki saptamışlar (Borge ve Rattsø, 2004; Finseraas, 2009; Schmidt-Catran, 2016); bazıları ise bu faktörler arasında herhangi bir ilişki bulamamıştır (Georgiadis ve Manning, 2012; Kenworthy ve McCall, 2008; Lübker, 2014).

Ekonomik eşitsizlik ve yeniden dağıtım arasındaki ilişki, nesnel ekonomik eşitsizlik göstergelerinin doğrudan sonuçlarından ziyade, eşitsizlik algısı hesaba katıldığında daha iyi açıklanmaktadır. Bu bağlamda, Dimick vd. (2018), salt kişisel çıkar modelinin -nesnel ekonomik eşitsizliğin insanları yeniden dağıtım talep etmeye motive etmesi gerektiği yerde- yeniden dağıtıma olan desteği doğrudan etkilemediğini, ancak diğer bireysel motivasyonlar tarafından şekillendirildiğini öne sürmüştür. Aslında,

ekonomik eşitsizlik pek çok şekilde algılanabilen ve deneyimlenebilen sosyal bir olgudur. Öyle ki bireysel algılar ekonomik eşitsizliğin etkisini nesnel ekonomik göstergelerden daha iyi yakalayabilir. Örneğin Binelli ve Loveless (2016), insanların gelir seviyesi yükseldikçe eşitsizlik kavramını daha az algıladıklarını fakat sadece kentsel alanlarda nesnel ve algılanan eşitsizlik arasındaki ilişkinin doğrusal olmadığını, sosyo-ekonomik statü ve ikamet edilen yer tarafından da yönlendirildiğini saptamışlardır. Benzer şekilde, aşırı düzeyde eşitsizlik algısı, yeniden dağıtımına daha güçlü destekten (Gimpelson ve Treisman, 2017) ve aynı zamanda bireysel ve bağlamsal ekonomik faktörlerden bağımsız olarak, daha düşük güven ve politik etkinlik seviyeleriyle ilişkilendirilmiştir (Loveless, 2013).

Varoluşsal bir standart olarak eşitsizlik algısı, eşitsizliğin gerekçelendirilme derecesini (Shamon ve Dülmer, 2014; Shepelak ve Alwin, 1986) ve yeniden dağıtımın uygulanma derecesini etkilemektedir. Önceki araştırmacılar, varoluşsal standartların neyin adil ve arzu edilir olduğuna dair ideal standartları tahmin etmek için bir referans noktası sağladığını göstermiştir (Kay vd., 2009; Shepelak ve Alwin, 1986). Bu, önleyici tedbir süreci olarak bilinmekte; insanların tanımlayıcı normları buyurucu normlar, yani ne olması gerektiğine dair normlar olarak algılama eğiliminde oldukları anlamına gelmektedir (Friesen vd., 2018; Kay vd., 2009). Dolayısıyla, insanlar genellikle algıladıklarından daha az eşitsizlik arzulamakta (Norton ve Ariely, 2011; Norton, Neal, Govan, Ariely ve Holland, 2014), bu ikisi arasında pozitif bir ilişki bulunmaktadır (Castillo, 2011; Hadler, 2005; Osberg ve Smeed-ing, 2006). Benzer şekilde, Trump (2017), insanları artan bir ekonomik eşitsizlik hakkında düşündürmenin, onları artan ekonomik eşitsizlik düzeylerini tercih etme eğilimine soktuğunu çeşitli deneylerle göstermiştir. Sonuç olarak, tanımlayıcı – nedir- ve buyurucu -ne olmalı- normlar birbiriyle ilişkili ancak farklı yapılardır (Cialdini, Reno ve Kallgren, 1990).

Bununla birlikte, eşitsizlik algısı ve yeniden dağıtım arasındaki ilişki de diğer değişkenler tarafından harekete geçirilmektedir. Örneğin sosyal kıyaslamalara göre algıları ayarlamak, yeniden dağıtımına desteği etkilemekte; böylece benzerlerinden daha iyi durumda olduklarını düşünen insanlar, gerçek - daha düşük- konumlarını fark ettikten sonra artan düzeyde yeniden dağıtımına destek vermektedirler (Cruces, Perez-Truglia ve Tetaz, 2013). Benzer şekilde, eşitsizlik hakkında kendi içinde daha doğru bilgi edinmek, refah tercihlerine yönelik herkesin tutumunun değişmesine yol açmamış, sadece eşitsizliğe neyin sebep olduğuna dair yanlış düşüncelere sahip olanların düşüncesini değiştirmiştir (Kuklinski, Quirk, Jerit, Schwieder ve Rich, 2000). Yine Page ve Goldstein (2016), ekonomik eşitsizlik algısının -gelir dağılımı açısından- refah politikalarına yönelik siyasi tercihlere önemli ölçüde etki etmediğini saptanmıştır. Ayrıca, 10.000'den fazla katılımcıyla yapılan bir dizi anket çalışmasının sonucu, insanları ekonomik eşitsizlik hakkında bilgilendirmenin eşitsizlik konusundaki endişelerini artırabileceğini göstermiş; ancak bu durum bireylerin hükümete olan düşük güveni ve sosyal kaygılarla kamu politikaları arasında bağlantı olmayışı nedeniyle yeniden dağıtımına daha fazla desteğe yol açmamıştır (Kuziemko, Norton, Saez ve Stantcheva, 2015).

Artan eşitsizlik algısı ile yeniden dağıtımına destek arasındaki ilişki, yalnızca rasyonel bir inanişaya değil, aynı zamanda ütopyacı standartlara da bağlıdır. Ayrıca, motive olmuş bireyler, kuralcı normlardan çıkarım yapmak için tanımlayıcı normları kullanmaktadırlar (Friesen vd., 2018). Araştırmacılar, eşitsizliği daha fazla algılayan kişilerin onu kabullenmeye daha meyilli olduğunu, ancak bunun onları yeniden dağıtımına daha az destek vermeye yönlendirdiğini göstermiştir (Kteily, Sheehy-Skeffington ve Ho, 2017). Bu açıdan bakıldığında, artan eşitsizliğin kabullenilmesi -algılanan eşitsizliğin bir sonucu olarak- algılanan eşitsizliğin yeniden dağıtım talebi üzerindeki etkisini bastırabilmektedir. Başka bir deyişle, arzu edilen ekonomik eşitsizlik seviyeleri olarak ölçülen ütopya standartlar, bu nedenle algılanan eşitsizliğin yeniden dağıtımına olan destek üzerindeki olumlu etkisini bastırmaktadır. Bu baskılayıcı etki, algılanan eşitsizlik ile üçüncü bir değişken (baskılayıcı) nedeniyle yeniden dağıtım arasındaki doğrudan ilişkiyi etkileyen dolaylı bir etki (faktör) olarak kavramsallaştırılmaktadır. Bastırma, doğrudan ve dolaylı faktörlerin zıt etkilere sahip olduğu (Baron ve Kenny, 1986) özel bir dolayım (mediation) durumudur ve bastırıcı değişken (*suppressor variable*), sabit bir denklemde tahmin edici değişkenin tahmin ettirici geçerliğini (*predictive validity*) artırmaktadır (MacKinnon, Krull ve Lockwood, 2000). Bu nedenle, baskılayıcının ihmal edilmesi, tahmin ediciden sonuç değişkenine doğru küçük veya önemsiz

doğrudan etkilerde bulunabilir (Rucker, Preacher, Tormala ve Petty, 2011). Bu çerçevede, algılanan eşitsizlik ile yeniden dağıtıma olan destek arasındaki bağlantının, ideal eşitsizliğin rolü tarafından bastırıldığını düşünmekteyiz.

Öte yandan, algılanan eşitsizlik ile yeniden dağıtıma destek arasındaki ilişki, eşitsizliği rasyonelleştiren ve doğrulayan ideolojiler veya inançlar tarafından da koşullandırılmaktadır. Böylece, insanlar yukarı doğru sosyal hareketliliğe, liyakate veya bireylerin başarılı olma sorumluluğuna ne kadar çok inanırlarsa yeniden dağıtımı o kadar az desteklemektedirler (Alesina ve Angeleto, 2005; Alesina, Stantcheva, ve Teso, 2018; Benabou ve Tirole, 2006; Kluegel ve Smith, 1986; McCall, Burk, Laperrière ve Richeson, 2017; Page ve Goldstein, 2016; Piketty, 1995; Rodriguez-Bailon vd., 2017). İdeolojiler, insanların ekonomik eşitsizliği anlama ve tepki verme biçimlerini şekillendirdiği için algılanan ekonomik eşitsizlik ile yeniden dağıtıma destek arasındaki ilişkiyi de koşullandırmalarını bekliyoruz.

Ütopycı Standartlar ve Yeniden Dağıtıma Desteğin İdeolojik Nedenleri

Eşitsizlik algısına ek olarak, yeniden dağıtıma ilişkin tercihler, kişisel özellikler, tarih, kültür, ideolojiler ve adalet algıları arasındaki karmaşık bir dizi ilişkinin sonucudur (Alesina ve Giuliano, 2009). Keza, Loveless ve Whitefield (2011) eşitsizliğin kabulünün muhtemelen bireysel ve kültürel değerlerden gelen normatif yargılar tarafından yönlendirildiğini öne sürmüştür. Bu normatif yargılar, dünyanın nasıl işlenmesi gerektiğini betimleyen ve dolayısıyla bireylerin kamu politikalarına yönelik tercihlerini etkileyen belirli ideolojilere dayanmaktadır. Örneğin ekonomik adalet algısı (kaynakların nasıl tahsis edildiği açısından), ekonomik eşitsizliği haklı çıkarıcı çeşitli inanışlar olarak yeniden dağıtımcı sosyal politikalara verilen destekle negatif ilişkilidir (Alesina ve La Ferrara, 2005; Benabou ve Tirole, 2006; Fong, 2001; Jasso, Törnblom ve Sabbagh, 2016).

İdeolojiler genellikle sosyal düzenlemeleri ifade eden ve dünyanın nasıl işlenmesi gerektiğine dair standartlar sağlayan inançlar seti olarak tanımlanmaktadır (Jost, Federico ve Napier, 2009). İdeolojiler, bireylere dünyayı anlamaları için kaynaklar sağlamakta ve onlara çevrelerindeki olgular üzerinde kesinlik, güvenlik ve kontrol sunmaktadır (Hennes, Nam, Stern ve Jost, 2012; Jost, Blount, Pfeffer ve Hunyady, 2003). Ekonomik eşitsizliği meşrulaştırmaya ve halkın bu eşitsizliğe ilişkin kaygılarını azaltmaya yönelik pek çok inanış vardır. Bunlar: Başarının (zenginliğin) veya yoksulluğun bireysel özelliklerden kaynaklandığı inancı, adil bir dünya inancı, gelecek için hırslı ve sıkı çalışma inancı, Protestan çalışma etiğine olan inanç, sosyal statüde yukarı doğru ilerleme olasılığına inanç vb. (Benabou ve Tirole, 2006; Jost ve Huny-ady, 2005; Jost, Becker, Osborne ve Badaan, 2017; Kluegel ve Smith, 1986; McCall, 2013; Wakslak, Jost, Tyler ve Chen, 2007).

Bu çalışmada, özellikle bireylerin ekonomik eşitsizliği doğallaştırma, meşrulaştırma, hak etmenin ve sıkı çalışmanın bir ürünü olarak onaylayan ekonomik sistemi meşrulaştırıcı inanışlarına odaklandık (Jost ve Thompson, 2000). Jost ve Thompson (2000), ekonomik sistemi meşrulaştırmanın, siyasal muhafazakârlık ve sosyal tahakküm yöneliminin eşitliğe karşı olan alt boyutuyla pozitif yönde ilişkili olduğunu; buna karşın eşit ekonomik fırsatlara yönelik programlara verilen desteklerle negatif yönde ilişkili olduğunu saptamışlardır. Benzer şekilde, ekonomik sistemi meşrulaştırma eğiliminin, çeşitli yeniden dağıtımın tedbirleri ve eşitlik geliştirici politikalarla (Rodriguez-Bailon vd., 2017) ve kolektif eyleme daha düşük destekle (Hennes vd., 2012; Jost vd., 2017) negatif yönde ilişkili olduğu belirlenmiştir.

Bu bağlamda, sistem meşrulaştırıcı ideolojiler, insanların kabullenmeye istekli oldukları eşitsizlik seviyesini ve aynı zamanda desteklemeye teşne oldukları eşitsizlikle ilgili türlü kamu politikalarını kabule zorlamaktadır. Dolayısıyla, ekonomik sistemi meşrulaştıran inanışlar, algılanan eşitsizlik ve yeniden dağıtım arasındaki ilişkiyi en az üç şekilde nitelemektedir. Birincisi, ekonomik sistemin meşruiyetini onaylamak eşitsizlik algısını azaltmakta (Rodriguez-Bailon vd., 2017); bu da insanların sosyal adaletsizlik nedeniyle hissedecekleri ahlaki öfkeye karşı bir tampon işlevi görmektedir (Wakslak vd., 2007). İkincisi, ideoloji, algılanan ve ideal eşitsizlik arasındaki ilişkiyi yumuşatmaktadır (Willis, Rodríguez-Bailón, López-Rodríguez ve García-Sánchez, 2015; García-Sánchez, Van der Toorn, Rodríguez-Bailón ve Willis, 2018). Algılanan eşitsizlik ve ideal eşitsizlik arasındaki pozitif ilişki, sistem

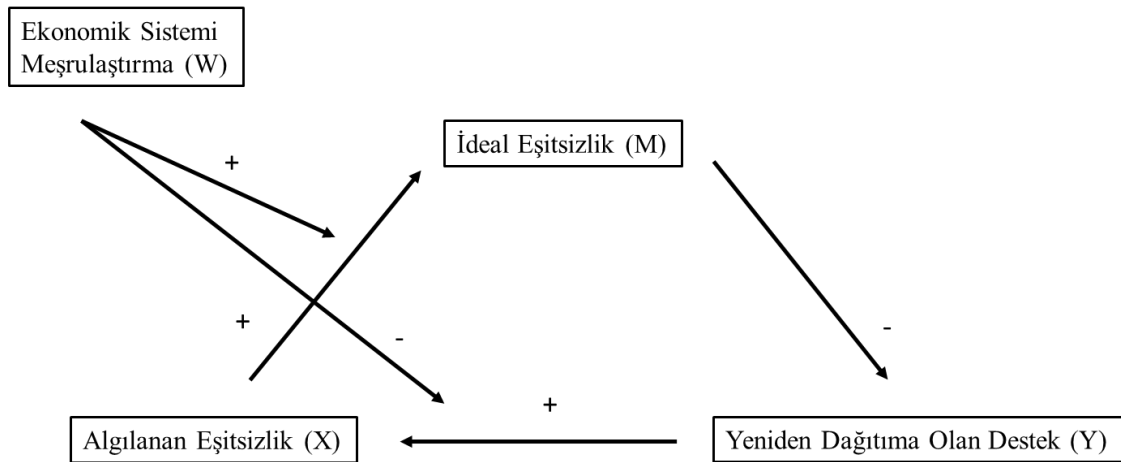
meşrulaştırıcı inanışlara bağlılığı yüksek olanlar arasında (bağlılığı düşük seviyede olanlara göre) daha şiddetlidir. Üçüncüsü ise son iki iddianın bir bileşimi olarak, ideal eşitsizliğin algılanan eşitsizlik ile yeniden dağıtım arasındaki ilişki üzerindeki baskılayıcı etkisinin, ekonomik sistemi daha fazla meşrulaştırıcılar arasında daha güçlü olmasıdır.

Mevcut Araştırma

Bu çalışmada, algılanan eşitsizliğin yeniden dağıtımın desteklenmesindeki rolüne ışık tutmasını amaçladık. Bir yandan, algılanan eşitsizlik daha yüksek ideal eşitsizliğe yol açmakta (Castillo, 2011; Hadler, 2005; Trump, 2017) ve bu sonucunu (daha yüksek ideal eşitsizlik) eşitlik-temelli politik desteklerle negatif yönde ilişkilirmektedir. Öte yandan, artan ekonomik eşitsizlik algısı, bir adaletsizlik değerlendirmesi ihtiyacını tetiklemekte ve bunun bir sonucu olarak yeniden dağıtım için daha fazla destekle ilişkilendirilmektedir. Biz ise bu araştırma başlıklarını, algılanan eşitsizlik ve yeniden dağıtım olan destek arasındaki bağlantının altında yatan bir mekanizma olarak ütopyacı standartları hesaba katarak bütünleştirdik.

Ekonomik eşitsizliği algılamanın yeniden dağıtımın destekle pozitif şekilde ilişkili olacağını, ancak bu ilişkinin ütopyacı standartlardan, yani bireylerin ideal ekonomik eşitsizlik tahminlerinden etkilendiğini varsaydık. Eşitsizlik algısının daha yüksek ideal eşitsizlik seviyeleri ile ilişkili olduğu ve ideal eşitsizliğin yeniden dağıtımın desteği azalttığı göz önüne alındığında, algılanan eşitsizliğin ideal ekonomik eşitsizlik yoluyla yeniden dağıtım üzerinde olumsuz bir dolaylı etkisi olacağını bulmayı umduk (H1). Bu, - doğrudan etki ile dolaylı etkinin zıt işaretlere sahip olduğu- bir baskılayıcı etki olarak bilinmektedir (MacKinnon vd., 2000, s. 177). İdeal eşitsizliğin baskılayıcı etkisi, algılanan eşitsizlikle yeniden dağıtım arasındaki ilişkinin neden rasyonel bir düşünme arka planıyla tam olarak açıklanmadığını göstermeye yardımcı olabilir.

Bunlara ek olarak, algılanan eşitsizliğin ideal eşitsizlik ve yeniden dağıtımın destekle ilişkisinin ekonomik sistemi meşrulaştırıcı inanışlar tarafından koşullandırıldığını savunmaktayız. Daha önceki araştırmacıların, sistem meşrulaştırıcı ideolojilerin algılanan ve ideal eşitsizlik arasındaki ilişkiyi yumuşattığını saptamış olmalarından dolayı (Willis vd., 2015), bu ilişkinin ekonomik sistemi meşrulaştırıcı inanışlarını yüksek oranda destekleyen insanlar arasında daha güçlü olacağını (H2) bularak, bu sonucu bu çalışmada da tekrarlamayı umduk. Sonuç olarak, ideolojilerin de yukarıda açıklanan baskılayıcı etkiyi yumuşatıp yumuşatmadığını incelemekteyiz. Öyle ki algılanan eşitsizliğin ideal eşitsizlik yoluyla yeniden dağıtımın destek üzerindeki dolaylı etkisi, ekonomik sistemi daha fazla meşrulaştırıcı insanlar arasında daha güçlü olabilir (H3).

Şekil 1. Hipotezi kurulan yönetici aracılık modelinin (mediation method) ilişki diyagramı: Algılanan eşitsizlik, ekonomik sistem meşrulaştırma üzerindeki yeniden dağıtımın destek (ideal gelir eşitsizliği yoluyla) koşulu üzerinde doğrudan bir dolaylı etkiye sahiptir.

Son olarak, sistem meşrulaştırıcı ideolojilerin kamu politikalarını desteklediği göz önüne alındığında, bir ekonomik sistemi meşrulaştırma ideolojisinin artan oranda onaylanmasının, algılanan eşitsizlik ve yeniden dağıtım arasındaki doğrudan etkiyi azaltacağını umduk (H4). Hipotezler genel hatları ile Şekil 1’de sunulmuştur.

Yöntem

Katılımcılar

Bu çalışmada, Kolombiya'nın iki bölgesi (Karayipler ve Güney-Batı) arasında yer alan altı şehirden 794 lisans öğrencisi online olarak anketimize katılmışlardır (Mage = 21.72, SD = 4.11; %70,1 kadın). Sosyal ve ekonomik konularla ilgili bir çalışmaya katılmaları için çeşitli fakültelerdeki -psikoloji, yönetim, mühendislik ve sağlık bilimleri- öğrencilere online davetiye gönderilerek katılımcılar bu araştırmaya dahil edilmişlerdir. Katılımcıların bu araştırmaya gönüllü olarak katılımı kabul ettiklerine dair, anketin başında sunulan birer bilgilendirilmiş onay formu imzalatılmıştır. Algılanan ve ideal eşitsizlik değişkenlerine marjinal puanlar veren 10 katılımcı son tahlilde çalışmadan çıkarılmıştır. Bu ve benzeri kararlar Tukey'in “çeyrekler arası aralığın alt veya üst sınırından üç kat daha düşük veya yüksek puanlar analizlere dahil edilmez” şeklindeki yöntemine dayanılarak alınmıştır. Analizi yapmak için liste bazında silme yöntemini kullandık, bu nedenle uygun model için son örneklem büyüklüğü N= 583 olmuştur. Şekil 1’de görüldüğü üzere, Fritz ve MacKinnon'a (2015) göre, bir yönetici aracı modelini (*moderated mediation model*) test ettiğimiz düşünüldüğünde, bu örneklem büyüklüğü ile yeniden örnekleme (*bootstrapping*) yöntemi kullanılarak yapılan aracılık analizinde küçük bir etki büyüklüğünü saptamak için en az 0,80’lik bir istatistiksel güce ulaşılma olasılığı oldukça yüksektir (Fritz ve MacKinnon, 2015).

Ölçümler

Yeniden Dağıtıma Olan Destek

Hükümetin ekonomik eşitsizlikle başa çıkmak için harekete geçme sorumluluğu algısı olarak yeniden dağıtıma desteği işlevsel hale getirdik. Bu durumu ise şu madde üzerinden ölçümledik: “Yüksek gelirli ile düşük gelirli arasındaki gelir farkını azaltmak hükümetin sorumluluğundadır.” Bu, yeniden dağıtıma desteğin ölçümünde, literatürde yaygın olarak kullanılan bir anket maddesidir (Dimick vd., 2018; Gonthier, 2017; Guillaud, 2013; Schmidt-Catran 2016; Van Heuvelen, 2017). Katılımcıların bu fikre ne ölçüde katıldıklarını belirlemek amacıyla; 1’den (kesinlikle katılmıyorum) 5’e (kesinlikle katılıyorum) kadar olan 5’li Likert ölçeği kullanılmıştır.

Ekonomik Eşitsizlik Algısı

Ekonomik eşitsizlik algısını, yüksek statülü mesleklerde çalışanların kazançları ile düşük statülü mesleklerde çalışan bireylerin kazançları arasındaki farka ilişkin bir tahmin olarak işlevselleştirdik (Castillo, 2011; Willis vd., 2015). Katılımcılardan, Kolombiya'nın en büyük ve en önemli bir şirketini düşünmelerini ve bu şirketin en üst ve en alt kademelerinde çalışan (sorumluluk ve nitelik açısından) kişilerin ne kadar kazanacağını tahmin etmelerini istedik. Bu değişkeni, şirketteki en yüksek ve en düşük statülü çalışanların kazanç tahminleri arasındaki oranın logaritması olarak hesapladık (Castillo, 2011; Jasso, 2009). Oranların logaritmaları, yetersizlikten kaçınma (*aversion to deficiency*) gibi gelir farklılıklarıyla ilgili varsayımları yansıtmalarından dolayı, ücret hesaplamalarında literatürde yaygın bir şekilde gösterge olarak kullanılmaktadır. Bunun anlamı, belirli bir eksiklik düzeyinin, bir fazlalık düzeyi ile karşılaştırıldığında daha yoğun bir şekilde hissedilmesidir (Örneğin insanlar aynı tip farklılıkları, ekonomik hiyerarşinin en alt seviyesinde iken hiyerarşinin en üstünde oldukları duruma oranla daha önemli olarak algılarlar). Log oranı aynı zamanda ölçek değişmezliği (*scale invariance*) ve simetrisini de hesaba katmaktadır (Jasso vd., 2016).

İdeal Ekonomik Eşitsizlik

Katılımcılardan ideal bir toplumda var olabilecek en büyük şirketi düşünmelerini istedik ve o şirkette en yüksek ve en düşük pozisyona sahip olan (sorumluluk ve nitelik açısından) kişilerin alması gereken

ideal ücretleri tahmin etmelerini istedik. Bu değişkeni, algılanan ekonomik eşitsizlik -farazi şirketteki en yüksek ve en düşük statülü çalışanlar için tahminler arasındaki oranın logaritmasının hesaplanması- için kullandığımız prosedürün aynısını kullanarak hesapladık.

Ekonomik Sistemi Meşrulaştırma İnanışları

Ekonomik sistemin meşrulaştırılmasını, insanların ekonomik eşitsizliği doğal, kaçınılmaz ve meşru olarak değerlendirdiği ve sistemi meşrulaştırdığı bir ideoloji olarak işlevselleştirdik (Jost ve Hunyady, 2005). Bu kavramı, Jaume, Etchezahar ve Cervone'nin (2012) İspanyolcaya çevirdikleri ekonomik sistem meşrulaştırma ölçeğinin kısa versiyonunu kullanarak ölçtük. Bunun için, 1'den (kesinlikle katılmıyorum) 5'e (kesinlikle katılıyorum) kadar olan 5'li Likert ölçeği kullanılmıştır. Ölçeğin yedi maddesinin ortalamasını hesapladık. Bazı örnek maddeler: "İnsanlar çok çalışırlarsa istediklerini hemen hemen her zaman elde ederler" ve "Sosyal sınıf farklılıkları, nesnelere doğal düzenindeki farklılıkları yansıtır" ($\alpha = .66$). Ölçeğin tek boyutlu yapısını test etmek için doğrulayıcı faktör analizi yaptık ve model için oldukça iyi uyum göstergeleri yakaladık: $\chi^2(14, n = 714) = 60.142$, RMSEA = 0.068, SRMR = 0.042, CFI = 0.918.

Sosyo-demografik ve Sosyo-ekonomik Değişkenler

Modelimiz üzerinde bir miktar etkisi olabilecek bireysel ve durumsal değişkenleri kontrol etmek için sosyo-ekonomik durumu hane geliri, yaş ve cinsiyete göre de ölçümledik. Sosyo-ekonomik durum, katılımcılardan ortalama hane gelirlerini belirtmelerinin istendiği 7 puanlık ölçek maddeleriyle işlevselleştirilmiştir. Örneklemimizin Kolombiya'nın farklı sosyo-ekonomik koşullara sahip iki bölgesinden geldiğini göz önünde bulundurarak bölge etkisini de kontrol ettik (Karayip = 1; Güney-Batı = 0).

Sonuçlar

Tüm değişkenler için tanımlayıcı istatistikler ve Pearson korelasyonları Tablo 1'de gösterilmiştir.

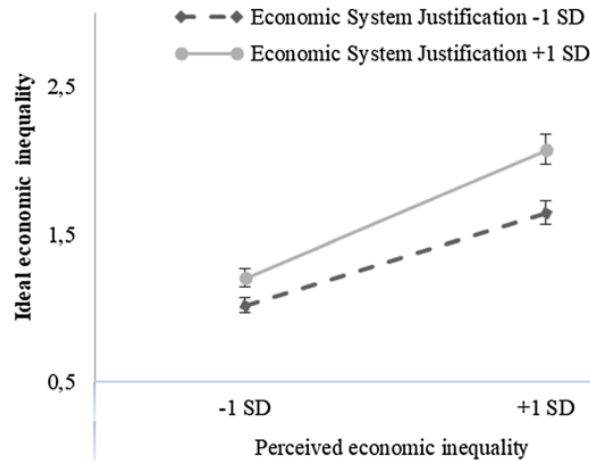
SPSS 24, model 8 (Hayes, 2018) için PROCESS makrosunu (sürüm 3.0) kullanarak yönetici aracı modeli olarak da bilinen koşullu süreç analizi gerçekleştirdik. Şekil 1'de görüldüğü gibi, bu, bir sonuç değişkeni üzerinde doğrudan bir etkiye (yeniden dağıtımına olan destek) ve üçüncü bir değişken aracılığıyla dolaylı bir etkiye (ideal eşitsizlik) sahip bir tahmin değişkeninden (algılanan eşitsizlik) oluşan, her iki etkinin de ek bir değişken tarafından koşullandırıldığı (sistem meşrulaştırıcı ideoloji) doygun (*saturated*) bir modeldir.

Bu modeli, dolaylı etkinin güven aralıklarının ampirik bir temsilini oluşturmaya imkân verdiği için aracılık analizlerinde tavsiye edilen bir uygulama olan yeniden örnekleme yöntemi (5000 yeniden örnekleme) (Hayes, 2018) kullanarak test ettik ve böylece, '...ab'nin – dolaylı etki – örnekleme dağılımının düzensizliğine daha iyi dikkat gösterdik ve sonuçta, normal teori yaklaşımına dayalı olandan daha doğru olması muhtemel çıkarımlar sağladık' (s. 98, Hayes, 2018). Kullandığımız yeniden örnekleme sayısı, 5000'in üzerinde bu yöntemin normal teori yaklaşımlarından daha yüksek güç sağlama eğiliminde olduğunu iddia eden Hayes'in (2018) önerilerine dayanmaktadır. Ayrıca, ideal eşitsizlik üzerindeki etkilerini ve yeniden dağıtımına olan desteği test etmek için, ortak değişkenler olarak hane geliri, yaş ve cinsiyete göre sosyo-ekonomik statüleri çalışmaya dahil ettik ve herhangi bir bağlamsal etkiyi kontrol edebilmek için bölge faktörünü sabit etki olarak ekledik. Standardize edilmemiş sıradan en küçük kareler regresyon katsayıları Tablo 2'de sunulmuştur. Bu çalışma için tüm ek materyaller -veriler, tablolar, grafikler, kodlar ve çıktılar dahil- ek materyal bölümünde verilmiştir.

Değişkenler	1	2	3	4	5	6	7	8
1 Algılanan Eşitsizlik	–							
2 İdeal Eşitsizlik	0,448***	–						
3 Ekonomik Sistemi Meşrulaştırma	0,01	0,179***	–					
4 Yeniden Dağıtım Olan Destek	0,042	–0,049	0,112**	–				
5 Sosyo-ekonomik Statü (gelir)	0,062	0,185***	0,109**	–0,082*	–			
6 Bölge Karayip = 1; Güney-Batı = 0)	–0,066	–0,013	0,134***	–0,031	0,051	–		
7 Cinsiyet (Kadın = 1; Erkek = 0)	–0,145***	–0,169***	–0,117**	–0,027	0,026	0,065	–	
8 Yaş	0,092*	0,061	0,012	0,128***	0,012	–0,187***	–0,028	–
M	2,642	1,492	3,349	3,760	3,210	0,427	0,700	21,720
SD	1,274	0,915	0,712	1,080	1,421	0,495	0,458	4,116

Tablo 1. Tanımlayıcı istatistikler ve çalışmaya dahil edilmiş değişkenler arasındaki korelasyonlar. * $p < 0,05$, ** $p < 0,01$, *** $p < 0,001$

Tablo 2’de, modelimizde belirtilen her bir sonuç değişkeni; yani İdeal Eşitsizlik ve Yeniden Dağıtım Olan Destek için, standardize edilmiş regresyon katsayısı bağımsız olarak verilmiştir. Tabloda belirtildiği üzere, algılanan eşitsizlik ($b = 0,312$, $SE = 0,027$, $p < 0,001$), ekonomik sistemi meşrulaştırma ($b = 0,245$, $SE = 0,049$, $p < 0,001$) ve gelir itibarıyla sosyo-ekonomik statü ($b = 0,081$, $SE = 0,024$, $p < 0,001$) ideal eşitsizlik ile pozitif yönde ilişkilirken, kadınlar artan eşitsizliğe daha az meyil göstermişlerdir ($b = -0,172$, $SE = 0,073$, $p = 0,018$).

Şekil 2. Algılanan ekonomik eşitsizlik ile ekonomik sistemi meşrulaştırma arasındaki -ideal ekonomik eşitsizliğe dair- etkileşim.

Diğer taraftan, gelire göre daha yüksek sosyo-ekonomik statü ($b = -0,083$, $SE = 0,032$, $p = 0,009$) yeniden dağıtıma daha düşük destekle ilişkilendirilirken daha yüksek ekonomik sistem meşrulaştırma daha yüksek yeniden dağıtım tercihleriyle ilişkilendirilmiştir ($b = 0,215$, $SE = 0,065$, $p = 0,001$). Algılanan eşitsizlik ($b = 0,068$, $SE = 0,039$, $p = 0,088$) ve ideal eşitsizlik ($b = -0,108$, $SE = 0,055$, $p = 0,052$) $p < 0,05$ düzeyinde istatistiki bir öneme sahip olmasa da, her iki ön gösterge (*predictor*) beklenen yönde yeniden dağıtıma olan destekle ilgiliydi: Algılanan eşitsizlik arttığında ve ideal eşitsizlik azaldığında yeniden dağıtıma destek de artmaktadır.

İlk hipotez, ideal ekonomik eşitsizliğin, algılanan eşitsizlikle yeniden dağıtıma olan destek arasındaki ilişkide baskılayıcı bir etki göstereceği idi. Bu bağlamda, algılanan eşitsizliğin ideal eşitsizlik yoluyla

yeniden dağıtıma destek üzerinde olumsuz bir dolaylı etkisi olduğunu saptadık: $b = -0,034$, $SE = -0,018$, %95 GA $[-0,072, -0,002]$.

	İdeal Eşitsizlik (M)		Yeniden Dağıtıma Olan Destek (Y)	
	Katsayı (SE)	95% CI	Katsayı (SE)	95% CI
Algılanan Eşitsizlik (Pİneq)	0,312*** (.027)	[0,875, 1,671]	0,068 ⁺ (0,039)	[-0,010, 0,145]
Ekonomik Sistemi Mesnulaştırma (ESJ)	0,245*** (.049)	[0,149, 0,340]	0,215** (0,065)	[0,086, 0,344]
İdeal Eşitsizlik (Idİneq)	-	-	-0,108 ⁺ (0,055)	[-0,216, 0,001]
ESJ×Pİneq	0,079* (.037)	[0,006, 0,153]	-0,089 ⁺ (0,050)	[-0,187, 0,009]
Sosyo-ekonomik statü (gelir)	0,081*** (.024)	[0,035, 0,127]	-0,083** (0,031)	[-,145, -,020]
Bölge (Karavip = 1)	-0,097 (.068)	[-144, 0,125]	-0,005 (0,091)	[-0,184, 0,173]
Christiyet (Kadın = 1)	-0,172* (.073)	[-0,315, -,029]	-0,009 (0,097)	[-0,199, 0,182]
Yaş	0,004 (.008)	[-0,011, 0,019]	0,029** (0,011)	[0,008, 0,049]
Sabit	1,273*** (.202)	[0,875, 1,671]	3,584*** (0,278)	[3,037, 4,13]
	$R^2=0,269$		$R^2=0,056$	
	$F(7,575)=30,23, p<0,001$		$F(8,4=574)0,243, p<0,001$	

Ekileşim terimi (interaction term) ortalama merkezlidir.

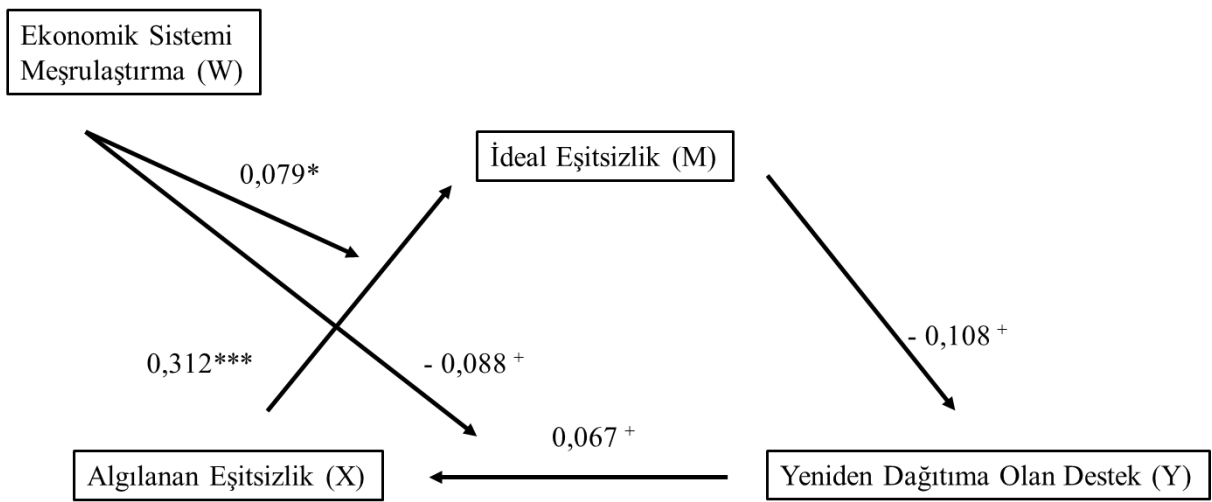
SE – Standart Hata

⁺ $p<0,10$, ^{*} $p<0,05$, ^{**} $p<0,01$, ^{***} $p<0,001$

Tablo 2. İdeal eşitsizliği tahmin eden ve yeniden dağıtıma destek için güven aralıkları (parantez içindeki standart hata) ile standardize edilmemiş OLS regresyon katsayıları.

İkinci hipoteze göre, algılanan ve ideal eşitsizlik arasındaki ilişkinin ekonomik sistemi meşrulaştırma eğilimi tarafından yönetildiğini doğruladık $b = 0,079$, $SE = 0,037$, $p = 0,035$, %95 GA [0,005, 0,153]. *Simple slopes* analizi, ekonomik sistemi daha az meşrulaştıranlara göre, $b = 0,262$, $t(575) = 7,65$, $p < 0,001$, %95 GA [0,195, 0,329] daha çok meşrulaştıranlarda algılanan ideal eşitsizliğin etkisinin daha yüksek olduğunu göstermektedir $b = 0,364$, $t(575) = 9,61$, $p < .001$, %95 GA [0,289, 0,438] (Şekil 2).

Ayrıca, üçüncü hipotezimiz, algılanan eşitsizliğin ideal eşitsizlik yoluyla yeniden dağıtıma destek üzerindeki dolaylı etkisinin ekonomik sistemi meşrulaştırmaya göre değişeceğini öne sürmekteydi. Ekonomik sistemi meşrulaştırmada daha düşük değerlerde (-1 SD) olanlar arasındaki dolaylı etki nedeniyle $b = -0,028$, $SE = -0,015$, %95 GA [-0,060, -0,002] ve daha yüksek değerlerde olanlar (+1 SD), $b = -0,039$, $SE = -0,021$, %95 GA [-0,083, -0,002] istatistiki olarak sıfırdan farklı olmadığından; bu hipotez için bir destek bulamadık. Yönetici aracılık indeksi = 0,008, $SE = 0,006$, %95 GA [-0,0242, 0,0004] (Hayes, 2018). Bu çalışmanın modeli için bir ilişki diyagramı (tahmini katsayılarla birlikte) Şekil 3'te verilmiştir.

Şekil 3. İdeal ekonomik eşitsizlik ve ekonomik sistemi meşrulaştırmaya şartlanma yolu ile yeniden dağıtıma desteğe ilişkin algılanan ekonomik eşitsizliğin koşullu süreç analizi için ilişki diyagramı

Son olarak, dördüncü hipotezimizde, algılanan ekonomik eşitsizlikle yeniden dağıtıma destek arasındaki ilişkinin, ekonomik sistemi meşrulaştırma tarafından azaltılmasını bekliyorduk. Ancak etkileşim terimi marjinal-anlamli (*marginally significant*) olduğundan, $b = -0,088$, $SE = 0,050$, $p = 0,077$, %95 GA = [-0,186, 0,009], bu hipotez için kısmi bir destek bulduk. Bununla birlikte, ekonomik sistemi meşrulaştırma ile ilgili farklı değerlerle algılanan ekonomik eşitsizliğin *simple slopes* analizi incelendiğinde, algılanan ekonomik eşitsizlik, yüksek puan alanlarda olmasa da (+1 SD), $b = -0,010$, $SE = 0,054$, $p = 0,853$, %95 GA [-0,096, 0,116] düşük puan alanlar arasında yeniden dağıtım desteği ile pozitif olarak ilişkili bulunmuştur. $b = 0,124$, $SE = 0,048$, $p = 0,009$, %95 GA = [0,030, 0,217].

Tartışma

Ekonomik eşitsizliğin daha düşük seviyelerde olması genel olarak arzu edilmesine rağmen artan eşitsizlik algısı doğrudan doğruya yeniden dağıtıma talebi artırmamaktadır (Cruces vd., 2013; Kuklinski ve Quirk, 2000; Kuziemko vd., 2015). Gerçekten de araştırmacılar bu konuda olumlu, olumsuz veya tarafsız beyanlarda bulunarak karmaşık tepkiler vermektedir. Bu çalışma, ekonomik eşitsizlik algısı ile yeniden dağıtıma olan destek arasındaki ilişkiyi incelemiş; böylece bu ilişkiyi koşullandırabilecek bir mekanizmaya, yani ütopyacı standartlara (ideal eşitsizlik seviyeleri) ışık tutmaya çalışmıştır.

Araştırmacılar, varoluşsal standartların ütopyacı standartları etkilediğini, böylece insanların mevcut durumdan hareketle arzu edilen durum hakkında çıkarımlarda bulunduğunu göstermiştir. Ayrıca, sistem meşrulaştırıcı ideolojileri onaylamak bu bağlantıyı daha da güçlendirmektedir. Buradaki düşünce, iki tür literatür üzerine inşa edilmiştir: Bir yandan, ütopyacı standartlar ideal eşitsizlik

düzeyleleri üzerinde fikir oluşması bakımından normatif bir çerçeve sağlarken, diğere yandan sistem meşrulaştırıcı inanışlar statükoyu meşrulaştırmak için bireysel motivasyonların göstergesi olmuşlardır. Ekonomik eşitsizlik algısının, ideal eşitsizlik düzeyini tahmin etme konusunda pozitif bir ilişki içinde olduğu göz önünde bulundurulduğunda (Castillo, 2012; Hadler, 2005; Shepelak ve Alwin, 1986), ideal eşitsizlik tahminlerinin, algılanan ekonomik eşitsizliğin yeniden dağıtıma destek üzerindeki etkisini bastırıp bastırmadığını araştırdık. Buna ek olarak, eşitsizlikleri meşrulaştırmada ideolojilerin oynadığı rolü göz önünde bulundurarak, ekonomik sistemi meşrulaştırıcı inanışların, ekonomik eşitsizliğı algılamanın yeniden dağıtım üzerindeki etkisini hem doğrudan hem de dolaylı olarak koşullandırıp koşullandırmadığını da test ettik.

Ekonomik eşitsizliğin, ideal tahminler aracılığıyla artan eşitsizlik algısının yeniden dağıtım tercihleri üzerinde olumsuz bir dolaylı etkiye sahip olduğuna dair ilk hipotezimize bir destek bulduk. Diğere bir deyişle, artan düzeydeki eşitsizlik algısı, eşitsizliğin kabullenilmesi ile pozitif olarak ilişkiliydi ve ikincisi, yeniden dağıtım talebiyle negatif olarak ilişkiliydi. Doğrudan etkinin zıt etkiye sahip olduğundan ve modele ilave bir açıklanmış varyans eklediğinden dolayı, bu negatif dolaylı etki baskılayıcı etki olarak da bilinmektedir (MacKinnon vd., 2000; Rucker vd., 2011). Bu hipotez, ekonomik sistemi meşrulaştırıcı inanışlarla birlikte, gelir, yaş, cinsiyet ve bölgesel köken gibi sosyo-ekonomik durumları kontrol ettikten sonra bile desteklenmektedir.

Ayrıca, ekonomik sistemi meşrulaştırıcı inanışların algılanan eşitsizlik ve ideal ekonomik eşitsizlik arasındaki ilişkiyi koşullandırdığı şeklindeki ikinci hipotezimize de destek bulduk. Bu bağlamda, algılanan ve ideal ekonomik eşitsizlik arasındaki pozitif ilişki, ekonomik sistemi meşrulaştırıcı inanışları yüksek oranda destekleyen bireyler arasında diğerelerine nazaran daha güçlü bulunmuştur. Eşitlik düşüncesine muhalefetin, algılanan ve ideal eşitsizlik ilişkisini güçlendirdiğine ilişkin bu bulgu, Willis vd. (2015) tarafından gösterilmiştir; ayrıca, çeşitli ülkelerdeki diğere araştırmacılar da aynı düzenleyici etkiyi saptamışlardır (García-Sánchez vd., 2018). Sistem meşrulaştırıcı inanışların farklı bir göstergesini kullanarak ve bu bulguları bireylerin yeniden dağıtıma desteklerine yönelik bazı potansiyel çıkarımları ile bütünleştirerek, bu çalışma için aynı fikri 'kavramsal olarak' farklı bir Avrupa dışı örneklem ile tekrarlamış olduk. Aynı şekilde bu bulgular, algılanan eşitsizlik ile yeniden dağıtıma destek arasındaki ilişkinin ütopyacı standartlardan etkilendiğı fikrini desteklemektedir. Ekonomik eşitsizliğı olumlu olarak algılamanın ideal eşitsizlikle ilişkili olduğunu ve bunun sonucunda yeniden dağıtım tercihleri üzerinde dolaylı bir olumsuz etkiye sahip olduğunu da göstermiş olduk. Bu ise insanların varoluşsal standartlar temelinde ütopyacı standartları değerlendirmeye motive olduklarını varsayan (Friesen vd., 2018; Kay vd., 2009) ve aynı zamanda insanların kamu politikalarına yönelik tutumları üzerinde etkileri olan önleyici tedbir sürecinin kanıtını sağlayabilir. Buna ek olarak, ideolojik motivasyonların varoluşsal standartlar -nedir- ve olması gereken ütopyacı standartlar -ne olmalı- arasındaki bu tür ilişkiyi artırabileceğine (veya azaltabileceğine) dair ek kanıtlar da sağlamış olduk.

Üçüncü hipotezimize gelince, olumsuz bir dolaylı etkinin ekonomik sistemi meşrulaştırıcı inanışlar tarafından da yumuşatıldığını destekleyen yeterli bir kanıt bulamadık. Bu dolaylı etkinin, ekonomik sistemi meşrulaştırıcı inanışları daha düşük düzeyde onaylayanlara kıyasla aynı inanışları yüksek oranda onaylayan insanlar üzerinde daha güçlü olduğunu tespit etmemize rağmen bu etkiler arasındaki farkların test sonucu istatistiki olarak anlamlı bulunmamıştır. Böylece, üçüncü hipotezimizi doğrulayamamış olduk. Ancak hâlihazırdaki modelimizde ele aldığımız küçük etki büyüklüğü (*small effect size*) göz önüne alındığında, daha büyük bir örneklem boyutunu ve yeniden dağıtım tercihleri için daha iyi ölçümlerin bu fikre ışık tutmaya yardımcı olması mümkündür. Yapılacak daha fazla araştırma, algılanan eşitsizlikle yeniden dağıtıma destek arasındaki ilişkiyi etkileyen bir mekanizma olarak ütopyacı standartların, eşitsizliğı meşrulaştırıcı ideolojiler tarafından nasıl koşullandırıldığını keşfedebilir.

Dördüncü hipotezimizle ilgili olarak, algılanan eşitsizlik ve yeniden dağıtıma destek arasındaki ilişkide ekonomik sistemi meşrulaştırıcı ideolojilerin koşullu rolüne ilişkin kısmi bir destek bulduk denebilir. Gerçekten de algılanan ekonomik eşitsizlikle sistem meşrulaştırıcı inanışlar arasında marjinal olarak anlamlı bir ilişki bulduk; öyle ki insanlar daha fazla eşitsizlik algıladıklarında daha fazla yeniden dağıtım talep ettiler ancak bu durum yalnızca ekonomik sistemi nispeten az meşrulaştıranlar arasında

gerçekleşmiştir. Bu nedenle, ekonomik sistemin adil ve meşru olduğuna inanıyor olmak, algılanan ekonomik eşitsizliğin yeniden dağıtımına talep üzerindeki etkisini geçersiz kılmaktadır. Aynı şekilde, önceki araştırmalar, sistem meşrulaştırıcı ideolojilerin insanları eşitsizliği göz ardı etmeye yönlendirdiğini (Rodriguez-Bailon vd., 2017), onların adaletsizliği tetikleyen ahlaki öfkelerini ve eşitlik temelli politikalara desteklerini azalttığını (Wakslak vd., 2017) ve onları kolektif eylemde bulunmaktan alıkoyduğunu (Jost vd., 2017) göstermiştir. Bu bağlamda, eşitsizlik algısının yeniden dağıtımına destek üzerindeki etkisi, insanların eşitsizlikleri meşrulaştırıcı inanış sistemleriyle koşullanmıştır. Sistem meşrulaştırıcı ideolojiler, böylece, algılanan eşitsizlik sonucunda tetiklenmesi beklenen ahlaki öfkeyi veya seferberliği maskeleyeceklerdir. Diğer bir deyişle, daha fazla eşitlik arama motivasyonu, yalnızca eşitsizlikle ilgili var olan yanlış algıları düzeltmekle ilgili değil, aynı zamanda bu eşitsizliğin nasıl açıklandığı ve neye dayandırıldığı meselesidir. Bu nedenle, eşitsizliğe karşı çıkan ve eşitliğe dayalı değerler mekanizmasını destekleyecek olan alternatif anlatılar, statükoyu koruma görevi üstlenen varoluşsal standartların kötücül etkilerini bertaraf eden güçlü mekanizmalar haline gelebilirler.

Çoğu çalışmada olduğu gibi bizim çalışmamızda da bazı kısıtlar bulunmaktadır. İlk olarak, lisans öğrencileri gibi elverişli bir gruptan elde edilen korelasyonel verileri kullandığımız için güçlü nedensellik sonuçları iddia edemeyiz ve sonuçlarımızı nüfusa genelleyemeyiz. Bunun yerine, teoriye ve önceki araştırmalardan -hem korelasyonel hem deneysel- elde edilen kanıtlara dayalı olarak değişkenler arasındaki ilişkileri modelledik. Böylece, algılanan eşitsizliğin, ideal eşitsizliğin ve yeniden dağıtım tercihlerinin öncülü olduğu bir modeli tekrarlamış oluyoruz. Benzer şekilde, yeniden dağıtımcı politikalara verilen özel destek örneğinde olduğu gibi, siyasal davranışa rehberlik etmek için hem algıların hem sistem meşrulaştırıcı inanışların bunlarla etkileşime girdiğini savunuyoruz. İkinci olarak, ekonomik eşitsizliği azaltmada yeniden dağıtımın hükümetin sorumluluğu olarak işlevselleştirdik. Ancak tek başına bu göstergiyi kullanmak, böyle bir yeniden dağıtımın nasıl yapılması gerektiği hakkında herhangi bir şey ifade etmemiştir. Yeniden dağıtım tercihleri için bir temsilci (*proxy*) pozisyonundaki bu gösterge kullanışlı olsa da farklı motivasyonlar tarafından yönlendirilebilecek yeniden dağıtım katılmada; piyasa ekonomisinin düzenlenmesi, artan oranlı vergi uygulaması, sosyal hizmetlerin güçlendirilmesi, kamu bütçesinin düzenlenmesi, dezavantajlı gruplar için daha fazla kaynak ayrılması, fırsat eşitliği politikalarının yürürlüğe konulması ve benzeri birçok başka yollar da vardır (Atkinson, 2015). Gelecekteki araştırmalar, insanların farklı yeniden dağıtım önlemlerine tepkilerini incelemelidir; zira bu tepkiler farklı sosyolojik ve psikolojik mekanizmalarla ilişkili olabilecektir (örneğin, yoksulluk/zenginlik, dağıtımcı veya prosedürel adalet gibi konular).

Üçüncüsü, sistem meşrulaştırıcı ideolojilere ek olarak, eşitsizliğin kabul edilmesini kolaylaştıran bilişsel önyargılar ve sezgiler gibi statükonun hizmetinde olan başka süreçler de vardır (Cimpian ve Salomon, 2014; Eidelman ve Crandall, 2012; Hussak ve Cimpian, 2015). Bu nedenle, bu çalışmanın bulgularına göre, gelecekteki araştırmacılar hem motivasyonların hem de bilişsel önyargıların statükoyu meşrulaştırmayı amaçlayan tamamlayıcı mekanizmalar bulunabileceğini dikkate almalıdırlar. Son olarak, yeniden dağıtımına yönelik bireylerin desteği üzerinde, ikamet edilen bölgenin herhangi bir etkisi belirlenmemiş olsa bile insanların yaşadığı yerleri dikkate alarak yeniden dağıtım politikalarının yeniden dağıtım tercihleri üzerindeki etkisini analiz etmek önemlidir. Bireyler mevcut durumlarını rasyonalize etme eğiliminde olduğundan; mevcut yeniden dağıtım politikalarını hesaba katmak, normatif yeniden dağıtım standartlarının kamu politikalarına yönelik bireysel tutumlar üzerinde nasıl bir etkiye sahip olduğuna ışık tutmaya yardımcı olabilecektir.

Sonuç

Ekonomik eşitsizlik algısı ile yeniden dağıtımına destek arasındaki bağlantıya ilişkin elde edilen karmaşık sonuçlar ışığında, bu çalışmanın bulguları bu tür bir ilişkiye aracılık eden sosyo-psikolojik bir mekanizma olarak ütopyacı standartlarla ilgili kanıtlar sağlamaktadır. Bir yandan, gittikçe artan eşitsizlik algısı, insanları daha fazla eşitsizliği kabullenmeye daha meyilli bir hale getirmekte ve böylece yeniden dağıtımına verilen desteği azalmaktadır. Öte yandan, sistem meşrulaştırıcı ideolojiler, hem eşitsizliğin kabullenilmesi hem de yeniden dağıtımına destek üzerinden algılanan eşitsizlikler arasındaki ilişkiyi

koşullandırmaktadır. Özünde, ekonomik eşitsizliğe yönelik algılar veya endişeler, eşitsizlik hakkında farkındalığı artırmada önemli unsurlardır, ancak bu durum yeniden dağıtım politikalarına destek olma konusuna tercüman olmak için tek başına yeterli değildir. Bunun yerine, yeniden dağıtıma verilecek desteği teşvik etmek için anlatılardan, inanışlardan ve eşitsizlikleri ifade eden ve daha eşitlikçi bir dünyayı destekleyen dünya görüşlerinden etkilenen ütopyacı standartlar üzerinde çalışmak gerekiyor gibi görünmektedir.

Kaynaklar

- Alesina, A., & Angeleto, G.-M. (2005). Fairness and redistribution. *American Economic Review*, 95(4), 960–980.
- Alesina, A., & Giuliano, P. (2009). Preferences for redistribution. *Handbook of Social Economics*, 1(1B), 93–131. <https://doi.org/10.1016/B978-0-444-53187-2.00001-2>.
- Alesina, A., & La Ferrara, E. (2005). Preferences for redistribution in the land of opportunities. *Journal of Public Economics*, 89(5–6), 897–931. <https://doi.org/10.1016/j.jpubeco.2004.05.009>.
- Alesina, A., Stantcheva, S., & Teso, E. (2018). Intergenerational mobility and preferences for redistribution. *American Economic Review*, 108(2), 521–554. <https://doi.org/10.1257/aer.20162015>.
- Alvaredo, F., Chancel, L., Piketty, T., Saez, E., & Zucman, G. (2018). *World inequality report 2018*. Retrieved from wir2018.wid.world.
- Atkinson, A. B. (2015). *Inequality. What can be done?*. London, England: Harvard University Press.
- Baron, R. M., & Kenny, D. A. (1986). The moderator–mediator variable distinction in social psychological research: Conceptual, strategic, and statistical considerations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51(6), 1173–1182. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.51.6.1173>.
- Bartels, L. M. (2005). Homer gets a tax cut: Inequality and public policy in the American mind. *Perspectives on Politics*, 3(01), 15–31. <https://doi.org/10.1017/S1537592705050036>.
- Benabou, R., & Tirole, J. (2006). Belief in a just world and redistributive politics. *The Quarterly Journal of Economics*, 121(2), 699–746. <https://doi.org/10.1162/qjec.2006.121.2.699>.
- Binelli, C., & Loveless, M. (2016). The urban-rural divide: Perceptions of income and social inequality in Central and Eastern Europe. *Economics of Transition*, 24(2), 211–231. <https://doi.org/10.1111/ecot.12087>.
- Borge, L. E., & Rattsø, J. (2004). Income distribution and tax structure: Empirical test of the Meltzer–Richard hypothesis. *European Economic Review*, 48(4), 805–826. <https://doi.org/10.1016/j.euroecorev.2003.09.003>.
- Brooks, C., & Manza, J. (2013). A Broken public? Americans’ responses to the great recession. *American Sociological Review*, 78(5), 727–748. <https://doi.org/10.1177/0003122413498255>.
- Buttrick, N. R., & Oishi, S. (2017). The psychological consequences of income inequality. *Social and Personality Psychology Compass*, 11(3), e12304. <https://doi.org/10.1111/spc3.12304>.
- Castillo, J. C. (2011). Legitimacy of inequality in a highly unequal context: Evidence from the Chilean case. *Social Justice Research*, 24(4), 314–340. <https://doi.org/10.1007/s11211-011-0144-5>.
- Castillo, J. C. (2012). Is inequality becoming just? Changes in public opinion about economic distribution in Chile. *Bulletin of Latin American Research*, 31(1), 1–18. <https://doi.org/10.1111/j.1470-9856.2011.00605.x>.
- Cialdini, R. B., Reno, R. R., & Kallgren, C. A. (1990). A focus theory of normative conduct: Recycling the concept of norms to reduce littering in public places. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58(6), 1015–1026. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.58.6.1015>.

- Cimpian, A., & Salomon, E. (2014). The inherence heuristic: An intuitive means of making sense of the world, and a potential precursor to psychological essentialism. *Behavioral and Brain Sciences*, 37(05), 461–480. <https://doi.org/10.1017/S0140525X13002197>.
- Cruces, G., Perez-Truglia, R., & Tetaz, M. (2013). Biased perceptions of income distribution and preferences for redistribution: Evidence from a survey experiment. *Journal of Public Economics*, 98, 100–112. <https://doi.org/10.1016/j.jpubeco.2012.10.009>.
- Dimick, M., Rueda, D., & Stegmueller, D. (2018). Models of other-regarding preferences, inequality, and redistribution. *Annual Review of Political Science*, 21(1), 441–460. <https://doi.org/10.1146/annurev-polisci-091515-030034>.
- Durante, R., Putterman, L., & van der Weele, J. (2014). Preferences for redistribution and perception of fairness: An experimental study. *Journal of the European Economic Association*, 12(4), 1059–1086. <https://doi.org/10.1111/jeea.12082>.
- Eidelman, S., & Crandall, C. S. (2012). Bias in favor of the status quo. *Social and Personality Psychology Compass*, 6(3), 270–281. <https://doi.org/10.1111/j.1751-9004.2012.00427.x>.
- Finseraas, H. (2009). Income inequality and demand for redistribution: A multilevel analysis of European public opinion. *Scandinavian Political Studies*, 32(1), 94–119. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9477.2008.00211.x>.
- Fong, C. (2001). Social preferences, self-interest, and the demand for redistribution. *Journal of Public Economics*, 82(2), 225–246. [https://doi.org/10.1016/S0047-2727\(00\)00141-9](https://doi.org/10.1016/S0047-2727(00)00141-9).
- Friesen, J. P., Laurin, K., Shepherd, S., Gaucher, D., & Kay, A. C. (2018). System justification: Experimental evidence, its contextual nature, and implications for social change. *British Journal of Social Psychology*, 9, 1–25. <https://doi.org/10.1111/bjso.12278>.
- Fritz, M. S., & Mackinnon, D. P. (2015). Required sample size to detect the mediated effect. *Psychological Science*, 18(3), 233–239. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9280.2007.01882.x>.
- García-Sánchez, E., Van der Toorn, J., Rodríguez-Bailón, R., & Willis, G. B. (2018). The vicious cycle of economic inequality: The role of ideology in shaping the relationship between “what is” and “what ought to be” in 41 countries. *Social Psychological and Personality Science*. <https://doi.org/10.1177/1948550618811500>.
- Georgiadis, A., & Manning, A. (2012). Spend it like eckham? Inequality and redistribution in the UK, 1983–2004. *Public Choice*, 151(3–4), 537–563. <https://doi.org/10.1007/s11127-010-9758-7>.
- Gimpelson, V., & Treisman, D. (2017). Misperceiving inequality. *Economics and Politics*. <https://doi.org/10.1111/ecpo.12103>.
- Gonthier, F. (2017). Parallel publics? Support for income redistribution in times of economic crisis. *European Journal of Political Research*, 56(1), 92–114. <https://doi.org/10.1111/1475-6765.12168>.
- Guillaud, E. (2013). Preferences for redistribution: An empirical analysis over 33 countries. *Journal of Economic Inequality*, 11(1), 57–78. <https://doi.org/10.1007/s10888-011-9205-0>.
- Hadler, M. (2005). Why do people accept different income ratios?: A multi-level comparison of thirty countries. *Acta Sociologica*, 48(2), 131–154. <https://doi.org/10.1177/0001699305053768>.
- Hayes, A. F. (2018). *Introduction to mediation, moderation, and conditional process analysis: A regression based approach (Vol. 2)*. New York: Guilford Press.
- Hennes, E. P., Hannah Nam, H., Stern, C., & Jost, J. T. (2012). Not all ideologies are created equal: Epistemic, existential, and relational needs predict system-justifying attitudes. *Social Cognition*, 30(6), 669–688.

- Ho, A. K., Sidanius, J., Kteily, N., Sheehy-Skeffington, J., Pratto, F., Henkel, K. E., et al. (2015). The nature of social dominance orientation: Theorizing and measuring preferences for intergroup inequality using the new SDO-7 scale. *Journal of Personality and Social Psychology*, 109(6), 1003–1028. <https://doi.org/10.1037/pspi0000033>.
- Hussak, L., & Cimpian, A. (2015). An early-emerging explanatory heuristic promotes support for the status quo. *Journal of Personality and Social Psychology*, 109(5), 739–752. <https://doi.org/10.1037/pspa0000033>.
- Jasso, G. (2009). A new model of wage determination and wage inequality. *Rationality and Society*, 21(1), 113–168. <https://doi.org/10.1177/1043463108099350>.
- Jasso, G., Törnblom, K. Y., & Sabbagh, C. (2016). Distributive justice. In C. Sabbagh & M. Schmitt (Eds.), *Handbook of social justice theory and research* (pp. 201–218). New York, NY: Springer. <https://doi.org/10.1007/978-1-4939-3216-0>.
- Jaume, L., Etchezahar, E., & Cervone, N. (2012). La justificación del sistema económico y su relación con la orientación a la dominancia social. *Boletín de Psicología*, 106, 81–91.
- Jost, J. T., Becker, J., Osborne, D., & Badaan, V. (2017). Missing in (Collective) action. *Current Directions in Psychological Science*, 26(2), 99–108. <https://doi.org/10.1177/0963721417690633>.
- Jost, J. T., Blount, S., Pfeffer, J., & Hunyady, G. (2003). Fair market ideology: Its cognitive-motivational underpinnings. *Research in Organizational Behavior*, 25(03), 53–91. [https://doi.org/10.1016/S0191-3085\(03\)25002-4](https://doi.org/10.1016/S0191-3085(03)25002-4).
- Jost, J. T., Federico, C. M., & Napier, J. L. (2009). Political ideology: Its structure, functions, and elective affinities. *Annual Review of Psychology*, 60, 307–337. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.60.110707.163600>.
- Jost, J. T., & Hunyady, O. (2005). Antecedents and consequences of system-justifying ideologies. *Current Directions in Psychological Science*, 14, 260–265. <https://doi.org/10.1111/j.0963-7214.2005.00377.x>.
- Jost, J. T., Langer, M., Badaan, V., Azevedo, F., Etchezahar, E., Ungaretti, J., et al. (2017). Ideology and the limits of self-interest: System justification motivation and conservative advantages in mass politics. *Traditional Issues in Psychological Science*, 3(3), 1–26. <https://doi.org/10.1037/str0000014>.
- Jost, J. T., & Thompson, E. P. (2000). Group-based dominance and opposition to equality as independent predictors of self-esteem, ethnocentrism, and social policy attitudes among African Americans and European Americans. *Journal of Experimental Social Psychology*, 36(3), 209–232. <https://doi.org/10.1006/jesp.1999.1403>.
- Kay, A. C., Gaucher, D., Peach, J. M., Laurin, K., Friesen, J., Zanna, M. P., et al. (2009). Inequality, discrimination, and the power of the status quo : Direct evidence for a motivation to see the way things are as the way they should be. *Journal of Personality and Social Psychology*, 97(3), 421–434. <https://doi.org/10.1037/a0015997>.
- Kenworthy, L., & McCall, L. (2008). Inequality, public opinion and redistribution. *Socio-Economic Review*, 6(1), 35–68. <https://doi.org/10.1093/ser/mwm006>.
- Kiatpongsan, S., & Norton, M. I. (2014). How much (more) should CEOs make? A universal desire for more equal pay. *Perspectives on Psychological Science*, 9(6), 587–593. <https://doi.org/10.1177/1745691614549773>.
- Cluegel, J. R., & Smith, E. R. (1986). *Beliefs about inequality. Americans' views of what is and what ought to be*. New York: Aldine de Gruyter.

- Kteily, N. S., Sheehy-Skeffington, J., & Ho, A. K. (2017). Hierarchy in the eye of the beholder: (Anti-) egalitarianism shapes perceived levels of social inequality. *Journal of Personality and Social Psychology*, 112(1), 136–159. <https://doi.org/10.1037/pspp0000097>.
- Kuklinski, J. H., & Quirk, P. J. (2000). Reconsidering the rational public: Cognition, heuristics, and mass opinion. *Elements of Reason: Cognition, Choice and the Bounds of Rationality*. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511805813.008>.
- Kuklinski, J. H., Quirk, P. J., Jerit, J., Schwieder, D., & Rich, R. F. (2000). Misinformation and the currency of democratic citizenship. *The Journal of Politics*, 62(3), 790–816. <https://doi.org/10.1111/0022-3816.00033>.
- Kuziemko, I., Norton, M. I., Saez, E., & Stantcheva, S. (2015). How elastic are preferences for redistribution? Evidence from randomized survey experiments. *American Economic Review*, 105(4), 1478–1508. <https://doi.org/10.1257/aer.20130360>.
- Loveless, M. (2013). The deterioration of democratic political culture: Consequences of the perception of inequality. *Social Justice Research*, 26(4), 471–491. <https://doi.org/10.1007/s11211-013-0198-7>.
- Loveless, M., & Whitefield, S. (2011). Being unequal and seeing inequality: Explaining the political significance of social inequality in new market democracies. *European Journal of Political Research*, 50(2), 239–266. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6765.2010.01929.x>.
- Luebker, M. (2014). Income inequality, redistribution, and poverty: Contrasting rational choice and behavioral perspectives. *Review of Income and Wealth*, 60(1), 133–154. <https://doi.org/10.1111/roiw.12100>.
- MacKinnon, D. P., Krull, J. L., & Lockwood, C. M. (2000). Equivalence of the mediation, confounding and suppression effect. *Prevention Science: The Official Journal of the Society for Prevention Research*, 1(4), 173–181. <https://doi.org/10.1023/A1026595011371>.
- McCall, L. (2013). *The undeserving rich. American beliefs about inequality, opportunity, and redistribution*. New York: Cambridge University Press.
- McCall, L., Burk, D., Laperrière, M., & Richeson, J. A. (2017). Exposure to rising inequality shapes Americans' opportunity beliefs and policy support. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 114(36), 9593–9598. <https://doi.org/10.1073/pnas.1706253114>.
- Meltzer, A. H., & Richard, S. (1981). A rational theory of government. *Journal of Political Economy*, 89(5), 914–927. <https://doi.org/10.1007/BF00141072>.
- Norton, M. I., & Ariely, D. (2011). Building a better America-one wealth quintile at a time. *Perspectives on Psychological Science*, 6(1), 9–12. <https://doi.org/10.1177/1745691610393524>.
- Norton, M. I., Neal, D. T., Govan, C. L., Ariely, D., & Holland, E. (2014). The not-so-common-wealth of australia: Evidence for a cross-cultural desire for a more equal distribution of wealth. *Analyses of Social Issues and Public Policy*, 14(1), 339–351. <https://doi.org/10.1111/asap.12058>.
- Osberg, L., & Smeeding, T. (2006). "Fair" inequality? Attitudes toward pay differentials: the united states in comparative perspective. *American Sociological Review*, 71(3), 450–473. <https://doi.org/10.1177/000312240607100305>.
- Page, L., & Goldstein, D. G. (2016). Subjective beliefs about the income distribution and preferences for redistribution. *Social Choice and Welfare*, 47(1), 25–61. <https://doi.org/10.1007/s00355-015-0945-9>.
- Piketty, T. (1995). Social mobility and redistributive politics. *Quarterly Journal of Economics*, 110(3), 551–584. <https://doi.org/10.2307/2946692>.

- Rodriguez-Bailon, R., Bratanova, B., Willis, G. B., Lopez-Rodriguez, L., Sturrock, A., & Loughnan, S. (2017). Social class and ideologies of inequality: How they uphold unequal societies. *Journal of Social Issues*, 73(1), 99–116. <https://doi.org/10.1111/josi.12206>.
- Rucker, D. D., Preacher, K. J., Tormala, Z. L., & Petty, R. E. (2011). Mediation analysis in social psychology: current practices and new recommendations. *Social and Personality Psychology Compass*, 5(6), 359–371. <https://doi.org/10.1111/j.1751-9004.2011.00355.x>.
- Schmidt-Catran, A. W. (2016). Economic inequality and public demand for redistribution: Combining cross-sectional and longitudinal evidence. *Socio-Economic Review*, 14(1), 119–140. <https://doi.org/10.1093/ser/mwu030>.
- Shamon, H., & Dülmer, H. (2014). Raising the question on ‘who should get what?’ again: On the importance of ideal and existential standards. *Social Justice Research*, 27(3), 340–368. <https://doi.org/10.1007/s11211-014-0217-3>.
- Shepelak, N. J., & Alwin, D. F. (1986). Beliefs about inequality and perceptions of distributive justice. *American Sociological Review*, 51(1), 30–46.
- Trump, K.-S. (2017). Income inequality influences perceptions of legitimate income differences. *British Journal of Political Science*, 1, 24. <https://doi.org/10.1017/S0007123416000326>.
- Van Heuvelen, T. (2017). Unequal views of inequality: Cross-national support for redistribution 1985–2011. *Social Science Research*, 64, 43–66. <https://doi.org/10.1016/j.ssresearch.2016.10.010>.
- Verwiebe, R., & Wegener, B. (2000). Social inequality and the perceived income justice gap. *Social Justice Research*, 13(19777), 123–149.
- Wakslak, C. J., Jost, J. T., Tyler, T. R., & Chen, E. S. (2007). Moral outrage mediates the dampening effect of system justification on support for redistributive social policies. *Psychological Science*, 18, 267–274. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9280.2007.01887.x>.
- Wilkinson, R. G., & Pickett, K. E. (2017). The enemy between us: The psychological and social costs of inequality. *European Journal of Social Psychology*, 47(1), 11–24. <https://doi.org/10.1002/ejsp.2275>.
- Willis, G. B., Rodríguez-Bailón, R., López-Rodríguez, L., & García-Sánchez, E. (2015). Legitimacy moderates the relation between perceived and ideal economic inequalities. *Social Justice Research*, 28(4), 493–508. <https://doi.org/10.1007/s11211-015-0253-7>